

הכנסת אינה אקוואריום, שהשוחים בו

מוענעים בפיהם מבלי להשמיע אומר...

לא חשוב מדוע חברי הכנסת בן-אהרון משמיע דווקא עתה, ובצורה זו, את האשמותיו. (מותר לשאול איך הוא ממשיך לכהן כ"נציג המפלגה בהסתדרות וכנסת, כאשר הוא מאשים מיפלגה זו בביצירת פרגודיה לאומית כ"כזונה תחילה, כמעולה בשליחותה, כצביעות. איך הוא קורא לבחור בעד מיפלגה זו?)

הדבר האחד החשוב הוא שהדברים נכונים. יש מדיניות מכוונת, המעשירה את העשירים, והדוגמת לכך שהפער בינם לבין האביונים לא יקטן. מדיניות זו ממקדת במישר-האוצר, שם מוחלט מי יהיה עשיר, ומי יהיה עשיר יותר. מערכת מסופעת של מענקים והטבות מכל הסוגים, הניתנים ללא קריטריונים אובייקטיביים לפרויקטיונרים מיפלגתיים, ופרטיים. גרמה וגורמת לעלייתם המסחרת של עשירים מוסלגים השיטה כנוויה על-כך שהמדינה נותנת מיליונים לאנשים פרטיים, כדי שאזה יצברו רווחים ללא הגבלה, מבלי להסתכן במאומה.

...דרוש בירור נוקב על הצורך בשינוי חריף כ"דרך המיסוי, וחלוקת הכנסה הלאומית, המענקים, הפטורים ממיסים, וכיוצא באלה...

...הגעתי למסקנה שיש אזוריים אטומות ו"לכבות יותר מדי מדרשנים!

המוסר של בן-אהרון

אדוני הישראלי, כל הדברים שאמרתי עד הרגע הזה יצאו בימים האחרונים מפיו של נציג בכיר של המערך, שליח מיפלגת-העבודה על כס מוזל ההסתדרות: חבר-הכנסת יצחק בן-אהרון.

מן הראוי היה שחבר-הכנסת, שפיו האשמות כה כבדות ומחשבות כה מעמיקות, ימלא את חובתו הציבורית והפרלמנטרית, וישמיע את הדברים כאן, מעל הדוכן הזה. הרי לשם כך בוחר העם בחברי הבית הזה. הכנסת אינה אקוואריום שהשוחים בה מנעי-

בפני אולם ריק, התקיים הדיון השנתי על מישר-האוצר. פינחס ספיר לא בא, וגם יצחק בן-אהרון נעדר כרגיל.

השתמתי בהזדמנות זו לשם תרגיל פרלמנטרי בל-תישגותי:

אורי אבנרי: כבוד היושר-ראש, כנסת נכבדה, ...הפער החברתי הקיים במדינה הוא תוצאה של מדיניות מכוונת ומודעת...

...קייטוב חברתי זה הוא התפתחות מיפלגתית, שאיש מאיתנו אינו רוצה בה...

...מבחינה תיאורטית, נקבעת מדיניות זו על-ידי וע' דת-השרים לענייני-כלכלה, אבל מבחינה מעשית היא מוכתבת על-ידי מישר-האוצר...

...אני לא עוסק במסע ההישגים של המדינה. יכול לעשות את זה מישהו המולך פינקס שחור, וקורא מתוכו חמישים או שישים מיספרים יפים...

...אינני יכול להצביע על הישגי המדינה, כל עוד לא נפתרו הבעיות החברתיות...

דג בשם בן-אהרון

הסיכון כוזה על הנדב הידוע, משדמי-המיסים. ראינו זאת בפרשת אוטוקס. ראינו זאת בפרש נתיביר נפט. ראינו זאת בפרשת ורד. אנו רואים זאת עכשיו שוב בפרשת התעשייה האווירית. במשך שנים איהו את עינינו בספורי-הצלחה מפוכקים על מיפעל-ענק זה, בחוצפתו הרגילה סירב שר-הביטחון למסור למליאת הכנסת פרטים עליו ואף להשיב על שאלות.

עכשיו מסתבר שיש כוונה למהוק שישים מיליון לירות חובות של מיפעל משגשג זה.

רועי-זונות שעלו לגדולה

אנשי העולם התחתון הבינלאומי, רועי-זונות שעלו לגדולה, וטיפוסים מפוקפקים מכל הסוגים באים לארץ, מקבלים פה הטבות פנטסטיות, והופכים בני התפוקה של המישר, בעוד שחסרות פרטות לקיצבות זיקנה ולתשלומי-סעד לקורבנות השיטה הזאת.

כדברי בן-אהרון, זהו סוציאליזם הפוך. זהו גם כפי-טאליזם הפוך. יוזמה פרטית ללא סיכון פרטי, שכל-כולה שליתה יד לתוך קופת הציבור.

השר ספיר הודיע שלא יתווכח עם חברי-הכנסת בך אהרון. אבל אין זה עניין פרטי של שני אישים. זהו ויכוח לאומי, ויכוח הנוגע ליסודות היינו והברתנו. אני תובע מישר-האוצר תשובה ברורה ומד-מצה מעד הדוכן הזה.

כנסת ללא תוכן

אדוני היושב ראש, מהי הסיבה לכך שבויכוח על מישר כל-כך מרכזי כמו מישר-האוצר, הנוכחות ה"ממוצעת בבית היא בין 3-5 חברי-כנסת?

הסיבה המרכזית לכך היא, ששום ויכוח יסודי כזה אינו מתנהל בכנסת, הוא מתנהל במקום אחר — מעל דפי העיתונות, ובהשמעות אישיות הדדיות. ואילו הכנסת, בית-הנבחרים של מדינת-ישראל, הופכת למכונת פורמלי לאישור מעשיו של מישר-האוצר, ללא פיקוח אמיתי, ללא ביקורת, וחבריה-הכנסת — ובראשם חברי-הכנסת בך אהרון — ממלאים כאן את פיהם מים.

זאב ב. מעריב

נעים בפיהם, מבלי להשמיע אומר. זהו הכית להשמעת דיעות ולמאבק על הדיעות.

אולם אם חברי-הכנסת בן-אהרון הוא אילם, רשאי וחיבי אני להביא את דבריו בפני הבית, לא רק כדי שיונצחו בפרוטוקול, אלא כדי ששרי-האוצר ימסור לבית את התשובה שהוא חייב לו. שהרי הוא הנאשם מיספר 1 בכתיב-אישים זה.

...החברה הקיימת בישראל היא רכושנית-קפיטליסטית, גם אם לא כולם קפיטליסטים. חברה זו, שבה קיימים פערים כהה בין עושר ועוני, נוגדת את יסודות תנועת-העבודה...

...אנו חיים במצב של סוציאליזם הפוך, כתוצאה מהפקעת רכוש הציבור על-ידי הפרט, ויש להפסיק תהי ליד זה, המסכן את קיומנו...

...בנקי-ישראל מפרסם את כל הנתונים על עליות השכר, אך גם בנקב וגם באוצר אין להשיג נתונים על הציבור-הון...

...אדם אינו יכול לעשות הון במדינה, בלי היתר וע' דת-השרים הכלכליים, והדבר נקבע על-ידי שניים-שלושה אנשים...

...המונופול של מיפעל עלית מעיד, ששתיים-שלוש מיספחות יכולות לצבור מיליונים...

...גם בתנועה הקיבוצית יש רווחה וחיים טובים, למרות העבודה הקשה, וגם בה דנים על השקעות בבורסה ובניירות-ערך, במקום להקים מיפעלים...

...בשם הקדושה של הפנטום וקליטת העלייה, אנו מרפרים יפה את הקן שלנו...

...האם אפשר-אמר שחלק עשירי מהאוכלוסיה מקבל יותר מ-20% מן-הכנסה הלאומית, וחלק אחר 5% ממנה? כל אלה גובלים בפרגודיה לאומית. הם לא רק אסון חברתי-סוציאלי...

...אין אלה דברים משמיים. זו תוצאה ממדיניות של אנשים, מדיניות שונה וטועה...

...המדיניות הכלכלית הנוכחית של הממשלה איפשרה ל-150 אלף מיספחות במרוצת השנים להת' עשר ולצבור הון, וזאת בשעה שעדיין מצויות במדי-נה 110 אלף מיספחות דלות-אמצעים, שלהן 40 אלף בנים ובנות, החיים בשולי החברה...

...200-150 אלף מיספחות, בעלות יכולת, יכולות למנוע את הרלות של 60-70 אלף מיספחות, הנימצ' אות בשולי החברה...

...עדיין אין לנו מכונית לכל מיספחה, ועדיין אין לנו מייטה לכל ירד.

ההשכלה, כמו התרבות והבידור, נישללים למעשה מהפועלים, בשל עול הפרנסה המוטל עליהם...

...יש ממי לקחת ולמי לתת.

החוק לביטוח

בריאות המיפלגות

„חוק המס המקביל“ מטיל על כל המעסיקים ב"מדינה לשלם מס מקביל עבור כל עובדיהם, גם כשאינם חברים בשום קופת-החולים.

החוק עצמו הוא צעד מתקדם, במיטגרת השיטה המפגרת הקיימת. לכן לא הצבענו נגדו. אולם הוא נוגד את עקרונות הבריאות הממלכתית. הוא גם אינו מחייב את קופות-החולים לקבל כל אדם לשורותיהן.

נמנענו מהצבעה, והסברנו זאת כך:

אורי אבנרי: לא הגשנו הסתייגויות, ולא הצבענו בעד או נגד, מפני שאנו שוללים את הבסיס שלה.

לפני שבע שנים הכריז שר-הבריאות המנוה, ישראל ברזילי, שאני נשאתי החייל האחרון בחזית המערכה למען הלאמת שרותי-הבריאות. הוויכוח של היום מוכיח שזה נכון גם עכשיו.

חוק זה יעביר מאות מיליוני לירות לק"י פותי-החולים המיפלגתיות, העושות ככסף כב"תוך שלהן, ללא פיקוח מבקרי-המדינה, וללא דמוקרטיה פנימית של ממש.

ודרש שהוויכוח הזה יהיה „סיעתי“ — כלומר, שזמן הדיבור יחולק לפי גודל הסיעות, כדי שהוא עצמו יוכל לדבר לפחות חצי שעה בשם גח"ל. הוא כפה על הווע' דה להסכים לכך.

אבל עבור כמה שעות הודיע בדר שהוא מוותר בכלל על זכות-הדיבור, וכך עשו כל שאר הנואמים שנרשמו. הם פשוט נעלמו מבניין הכנסת.

סמוך לשעה 9 בערב היה הוויכוח צריך להתחיל. באולם נכחו 3 חברי-כנסת — מלמד מהמפד"ל, תמיר ואני.

היו"ר ראובן ארזי: חברי-הכנסת, אנו עובריט לסעיף הבא. אבקש את סגן שר-האוצר להביא לפני ה"בית הצעת חוק הממקדמה (קרן המדע הדו-לאומית) תשל"ג 1973.

אורי אבנרי: יש לי הצעה לסדר. אני מציע לס' גור את הישיבה. תהיה זאת בושה לכנסת, אם סגן-השר יביא לכנסת חוק חשוב כזה — בשעה שהאולם כימעט ריק.

היו"ר ראובן ארזי: מסרתי רשות הדיבור לסגן שר-האוצר, ואבקשו להביא את הצעה.

לאות מחאה החלטנו שלושתנו לוותר גם על נאוי מינו שלנו — וכך נתקבל חוק על 252 מיליון לירות בלי שום ויכוח, בעזרת 3-4 ח"כי המערך, שהוועקו מהמיטונן.

גם בשטח זה, המדינה היא זרוע מבעצת של המנג' נונים המיפלגתיים, השולטים בקופות-החולים.

חוק זה מוכיח שיש-ראל אינה מדינה שיש בה מיפלגות, אלא פררציה של מיפלגות, שיש לה מדינה.

אין שום תכונה לקראת ביטוח בריאות ממלכתי. להי' פך, יש תכונה לחוק את שרותי-הבריאות המיפלגתיים הבלתי-ממלכתיים. חוק ביטוח הבריאות, המדובר כה הר' בה, יהווה צעד נוסף לביטוח בריאות המיפלגות. גם היום, כמו בכל ההזדמנויות הקודמות, אנחנו משמיעים את הדרישה ההדומה-משמעותית, הבלתי-מתפשרת, להקמת שירותי-בריאות ממי-לכתנו, אחיד ומקוף לכל, שיעניק לכל תושב את שירותי בריאות הגוף והנפש הלב, תוך הלאמת כל קופות-החולים.

כל יום, העובר ללא הגשמת תביעה זו, גורם לטרגדיות. ברגע זה מתים בארץ אנשים מחסור אפשרות לתת להם טיפול בכליות מלאכותיות, וברגע זה עומדים בחדר נעול בירושלים מתקנים של כליות מלאכותיות ומעלים חלודה. מפני שלא תוכנן גיוס ואימון הצוותות להפעלתם.

דוגמה קמנה ומזעזעת זו מטיחה אור ממי-ריד על כל האנארכיה השוררת בשטח חברי-אות — שמקורה בהתרועעות אינטרסים מיפלגתיים, חוסר אירגון ראציונלי ותיכנון סביר.